

Intet Ændringsforslag var stillet.

Lovforslaget i sin Helhed fattes under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges med 48 Stemmer mod 4.

Det vil nu blive tilstillet Statsraadet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Meddelelse af Koncession til Anlæg og Benyttelse af tvende Sidebaner til de danske Statsbaner.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2969 ff.)

Forslaget fattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Førgensen): Jeg har havt ikke ringe Betænkelighed ved at fremkomme med dette Lovforslag, som jeg har tilladt mig at fremsætte. Jeg havde egentlig ønsket og haabet, at den ærede Indenrigsminister vilde have forelagt Forslaget for det høje Thing, da jeg saa antager, det vilde have fundet mere Velvillie, og der vilde have været bedre Haab om at faae det vedtaget. Da den ærede Minister nu ikke er fremkommet med Forslaget, have vi tilladt os at indbringe det, da jeg anser det for at være paatrængende nødvendigt, at Loven bliver vedtaget i denne Samling, dersom da disse Baner skulle anlægges i den nærmeste Fremtid, og jeg skal sige hvorfor. Skanderborg Amtsraad har vedtaget, at det ikke længere end i denne Samling vil blive staaende ved sit Tilbud med Hensyn til det Tilskud, det har lovet til Anlæg af Horsens—Tørring Banen. Sagen er, at Veiene trænge til Forbedring, de have nu ligget hen i flere Aar og ventet paa, at den Bane skulde blive vedtaget. Man kan nu saa godt for-

staa, at Amtsraadet ikke længer kan se gennem Fingre med Veiene, dersom de ikke faae en Jernbane. Dersom Jernbanen blev anlagt, mente man som sagt, at man kunde spare denne Grundforbedring af Veiene. Indenrigsministeren har jo altid stillet sig meget velvillig overfor disse Baner. Da i Hjør et Par andre Medlemmer i Forening med mig stillede Ændringsforslag om, at de skulde anlægges som Statsbaner, sagde den ærede Minister, at det havde han ikke tænkt sig, men dersom vi vilde forlange dem anlagt ad privat Veit med Støtte, saa mente han, at saa skulde det ikke være saa længe, inden vi kunde faae dem. I Genhold hertil toge vi vort Ændringsforslag tilbage i Haab om, at der snart skulde komme Forslag frem fra Regjeringen. Hvad den Sum angaar, vi have forlangt til Anlægget af disse Baner, saa tror jeg, vi have været meget nøjsomme. Her er flere Medlemmer, som gjerne vilde have havt, at vi havde forlangt noget Mere, men jeg har anset det for rigtigst at nævne saadan en jævn Sum. Naar man forlanger saa Meget, faar man undertiden kun Lidt; naar vi derimod ere noget mere beskedne, haaber jeg som sagt vi skulle finde velvillige Ører. Skulde derimod Thinget og den høitærede Minister være af den Mening, at det er for Meget, saa er det jo en Sag, som vi kunne forhandle om, saa jeg haaber ikke, det skal udelægge Banerne, da jeg antager, at den høitærede Minister nok vil give et nogenlunde stort Tilskud, hvis han da overhovedet vil give os noget Tilskud, hvad jeg ikke veed. Hvad det ærede Folkething angaar, saa mener jeg, at det er i nogen Gjæld med Hensyn til disse Baner. I 1883—84 blev Horsens—Tørring Banen forelagt af Regjeringen; Sagen kom til 1ste Behandling og blev henvist til Finansudvalget; men der blev den lagt hen, og der kom ingen Betænkning, men der kom en Separatbetænkning fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), men den kom imidlertid aldrig saaledes frem, at den blev trykt i Rigsdagstidenden, saa det veed vi egentlig ingen Besked om. Aaret efter foreslog Regjeringen begge Baner i Forening, saavel Veile—Gibe Banen som Horsens—Tørring Banen; men da Forslaget kom til Behandling her i